

הלל וארי

כחן של פרק תהילים
במוצב המזח

ספור אמתִי על אמונה,
תפילה והשגחה פרטית

היום השלשי למלחמת יום-הכפורים.
במוצב המזח, על שפת תעלת סואץ, עמדו שני חיילים צעירים – הלל וארי.
הם סימו לא מזמן את הלמודים בשיבה התיכונית.
מסביב השתוללה מלחמה קשה, אבל בעמדה שלהם שרר שקט נדיר ומוזר.

הֵלֵל הָיָה **דָּאוֹג** מְאוֹד:
יֵשׁ לָנוּ הֶרְבֵּה פְּצוּעִים. נִשְׁאַרְנוּ בַּמוֹצָב
בַּמוֹצָב רַק חֲמִשָּׁה-עָשָׂר לוחֲמִשִּׁים בְּרִיאים!

אֲרִי נָסָה לְעוֹדֵד אוֹתוֹ וְחִיךְ:
אֶל תִּדְאָג, **בְּעֶזְרֶת ה'** בְּשִׁמְחַת-תּוֹרָה
כָּבֹר נִהְיָה בַּבַּיִת!

אֲךָ הַלְּבָבוֹת שְׁלָהֶם דָּפְקוּ בְּחִזָּקָה. יֵם הֶרְגִּישׁוּ שְׂמִינָהוּ נוֹרָא עוֹמֵד לְקָרוֹת.

פִּתְאוּם אָמַר הֶלֶל: אַרִי, אוֹלִי
נֹאמַר תְּהִי לִי?

אַרִי תִמָּה: תְּהִי לִי! יֵשׁ
לָךְ פֶּה סֵפֶר?

אֵין לָנוּ סֵפֶר, הֵשִׁיב הֶלֶל, אָבֹל
אֲנַחְנוּ זֹכְרִים פְּסוּקִים מִתְּפִלָּת
שְׁחִרִית! נוֹכַל לֵאמֹר מִהֶזְכְּרוֹן!

אַרִי חֵידָה: הָאֻמָּת? אֵין לָנוּ
מַשֶּׁהוּ טוֹב מִזֶּה לַעֲשׂוֹת.

הֵם הַחֲלִיטוּ עַל שְׁטָה מְיוֹחֶדֶת
שֶׁל שְׁמִירָה וּתְפִלָּה:
חָיִל אֶחָד אוֹמֵר תְּהִילִים בְּקוֹל רֶם, וְהַשְׁנִי
שׁוֹמֵר עַל הַשָּׁדָה וְאוֹמֵר אֹתוֹ בְּלֶחֶשׁ.

וּכְשֶׁהֲגִיעוּ לַפְּסוּקִים הַמְּרֻגְּשִׁים, הֵם קָרְאוּ יַחַד מִמַּעַמְקִים:
אֱלֹהִי בָּרֻכְבּ וְאֱלֹהִי בַּסּוּסִים, וְאַנְחֵנוּ בְּשֵׁם ה' אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר!

פְּתָאוּם, הַמְצָרִים הֵחֵלוּ לְהַפְגִּיז בָּאֵשׁ כְּבִדָּה!
פְּצָצוֹת שָׂרְקוּ בְּאָוִיר, עֲשָׂנִים שְׂחֹרִים עָלוּ לַשָּׁמַיִם.
לִפְתָּע, אֲרִי זָעַק מֵעֶבֶר לְעִמָּדָה:
הֵלֵל! הֵלֵל! בּוֹא הִנֵּה מִהֵר! תִּרְאֶה מָה קוֹרֶה שָׁם!

הִלֵּל רֶץ, וּכְשֶׁהִבִּיט קְדִימָה –
שִׁעְרוֹתָיו סָמְרוּ מִפֶּחַד!

בִּכְבִּישׁ הַמּוֹלִיךְ יִשְׂרָאֵל הַמוֹצֵב
נִסְעָה שִׁירָה עֲנָקִית שֶׁל הָאוֹיֵב –
טַנְקִים וּמִשְׁאִיּוֹת.

לֹא הָיָה בַּדֶּרֶךְ שׁוֹם מַחֲסוֹם,
שׁוֹם חֵיל אוֹ טַנְק יִשְׂרָאֵלִי!

נִשְׁאָרוּ דַקּוֹת סְפוּרוֹת עַד
שֶׁהָאוֹיֵב יִגִּיעַ.

הֵם הִרְגִּישׁוּ שְׁאֵלָה הֵן הַדִּקּוֹת
הָאַחֲרוֹנוֹת שֶׁל חַיֵּיהֶם.

אֲרִי, מִבְּעֵת וּמִי'אֵשׁ, פָּרַץ בְּבִכִּי
מֵר וְאָמַר:

בְּטַח רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה יָבּוּא אֵלֵינוּ
הַבִּיתָה לְנַחֵם אֶת הַמְשִׁפָּחָה...
הוּא יֵשֵׁב בַּצֵּד וַיִּבְכֶּה...

גַּם גְּרוֹנוֹ שֶׁל הַלֵּל נִשְׁנָק, וְעֵינָיו
מָלְאוּ דְמָעוֹת.

וְאִז, מִתּוֹךְ הַחֲשֵׁכָה, כָּבַשׁ הַלֵּל אֶת
דְּמֵעוֹתָיו וְהַחֲלִיט לְזַעֲוֹק אֶל ה'!

הוא הִבִּיט בַּשִּׁירָה, וְקָרָא אֶת פֶּרֶק כ'
בְּתֵהִילִים לְאֵט, מֵעֵמֶק הַלֵּב:

יַעֲנֶה ה' בְּיוֹם צָרָה,
יִשְׁגָּבֶךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב...
יִשְׁלַח עֲזָרָה מִקֶּדֶשׁ
וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָ...

יַעֲנֶה ה' בְּיוֹם צָרָה,
יִשְׁגָּבֶךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב...
יִשְׁלַח עֲזָרָה מִצִּיּוֹן וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָ...

כְּשֶׁהִגִּיעַ לְסוֹף הַפָּרֶק, הָרִים הַלֵּל אֶת
קוֹלוֹ, וְזָעַק בְּכָל כָּחוֹ אֶל הַשָּׁמַיִם:

אֱלֹה בָּרָכְבּ וְאֱלֹה בַּסּוּסִים,
וְאַנְחָנוּ בְּשֵׁם ה' אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר!

הֵמָּה כָּרְעוּ וְנָפְלוּ,
וְאַנְחָנוּ קָמְנוּ וְנִתְעוֹדַד!
ה' הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קִרְאָנוּ!

בּוֹם! רַעַם אֲדִיר זַעֲזַע אֶת הָאָוִיר!

בְּדִיוֹק כְּשִׁיִּצְאוּ הַמְּלִים מִפִּיו –
הַטֶּנֶק הַמּוֹבִיל וְהַמִּשְׁאִית
הַתְּעוֹפֶפּוּ בָּאָוִיר בְּלֶהָבָה גְּדוֹלָה!
הַלֵּל וְאֲרִי לֹא הָאֲמִינוּ לְמִרְאָה עֵינֵיהֶם.
עֲנֹן הָאֲבָק שָׁקַע, וּפְתָאוֹם – כָּל שִׁירַת
הָאוֹיֵב עֲצָרָה, סִבָּבָה עַל
עֲקֻבוֹתֶיהָ וְנִסְתָּה לְבָרַח!

וְאִזְּךָה דָּבַר פִּלֵּא נֹסֶף!
מֵהֵצֵד שְׁמַעְבֵּר לַתַּעֲלָה, חִילִים
מִצָּרִים פִּתְחוּ בְּאֵשׁ כְּבֵדָה מִמֶּשׁ
עַל הַטִּנָּקִים שֶׁל עֲצָמָם!
הַשִּׁירָה שֶׁהִתְקַפָּה יָרְתָה
בַּחֲזָרָה עַל הַחִיִּלִּים שְׁלָהֶם...
הָאוֹיְבִים פָּשׁוּט נִלְחָמוּ זֶה בְּזֶה
וְהִשְׁמִידוּ אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי!

מָה בְּעֵצָם קָרָה כָּאן? רַק אַחֵר כִּךְ הִתְבָּרְרָה הַתְּעֹלָמָה:

הַשְׁגָּחָה

שָׁעוֹת קִדָּם, הַמְצָרִים פָּזְרוּ
מוֹקָשִׁים עַל הַכְּבִישׁ שֶׁלָּנוּ...
אֲךֹּהֶם שָׁכְחוּ מֵהֶם!

הַשִּׁירָה שָׁלָהֶם עָלֶיהָ בְּטָעוֹת
עַל הַמוֹקָשִׁים שֶׁל עֵצָמָם!

הַחִיָּלִים הַמְצָרִים מִמּוֹל
חָשְׁבוּ שְׂאֵלָה טֶנְקִים
יִשְׂרָאֵלִים – וַיָּרוּ עֲלֵיהֶם!

הַכֹּל הָיָה מְכֻוָּן וּמְדֻיָּק מְלִמְעֵלָה מֵאֵת ה'!

הֵלֵל שָׁאג בְּשִׂמְחָה:

הֵמָּה כָּרְעוּ וְנָפְלוּ - וְאַנְחָנוּ קִמְנוּ וְנִתְעוֹדַד!

שְׁטוּפֵי דִמְעוֹת, נָפְלוּ הֵלֵל וְאַרִי זֶה עַל צִיָּאָר זֶה
וּפָרְצוּ בְּבִכֵּי שֶׁל תּוֹדָה עֲצוּמָה לָהּ.

הֵלֵל אָמַר בְּרִטְט וּבְהִתְרַגְּשׁוֹת:

עֲכָשׂוּ אֲנִי מִבֵּין בְּאַמָּת אֶת מַה שְּׁכָתוּב
בַּתּוֹרָה: 'ה' יִלָּחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תִּחְרִישׁוּ'!

הַכּוֹחַ שֶׁל הַתּוֹפָלָה שְׁלָנוּ

אֵין כָּלִי נֶשֶׁק חֲזָק יוֹתֵר בְּעוֹלָם
מִתּוֹפָלָה וְאַמוּנָה.

גַּם כְּשֶׁחֲשׂוֹךְ וּמִפְחִיד, ה' תָּמִיד
שׁוֹמֵעַ כָּל זַעֲקָה שִׁיוֹצֵאת מִהֶלֶב.

פֶּרֶק תְּהִילִים אֶחָד שֶׁנֶּאֱמַר בְּכוּנָה
יָכוֹל לְשַׁנּוֹת אֶת כָּל הַתּוֹמָנָה!

קָרוֹב ה' לְכָל קוֹרְאָיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאַמֶּת.

